

YERREB LANKÓ

A mai leányok.

Mikor még csak rövid szoknyás,
S iskolába jár a kis lány:
Szerelme nem szárnyal tovább
Realistán s gymnázistán.

De hogyha már kissé nagyobb,
Jogász lesz az ideálja
És azt hiszi, hogy e pontnál
Beteljesült minden vágya!

Később aztán másra vágyik,
S egyenruha lesz az álma
És azt hiszi, hogy egyedül
Ez vezeti boldogságra!

És ha talán be a házhoz
Kissé idős kerő kopog,
Szerelmes lesz ismét, újra . . .
És azt hiszi, . . . most már boldog!

S ha menyecske . . . akkor . . . akkor . . .
Hej! de tovább nem mesélem,
Mert velem is így tehet majd
A leendő feleségem!!

Pánóga.

Felelős szerkesztő:
Dr. NUKI.

Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési ár negyedévre 1 fnt 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
József u. 12. sz.

➡ Hirdetések igen előnyös áron vétetnek föl. ➡

NÉPSZÁMLÁLÁS.

„Az uton levők ott veendők számba, a hol a deczember 31-iki éjjelen megszálltak.“ (Lásd „Utasítás a számláló lapok betöltéséhez“ 6. pont, 3-ik kikezdés.)

Pityók Pál uramat pedig, mivel ő decz 31-én éjjel épen *az uton* volt (t. i. ott feküdt holt részegen), *nem vették számba* ott, ahol azon éjjel tartózkodott, mert akkor arra az ördög se járt; hanem csak másnap reggel vették föl a *számba*, mely aztán szerencsésen be is hozta a városba, de még mindig számbavehe etlen állapotban.

— Mi a főfoglalkozása?

— Hangjegyforgató vagyok, kérem alászan, a hangversenyeknél.

Ügyvéd (a népszámláló ügynökhöz, ki éppen távozni készül): Ho, hó, barátom, megálljon! Ön itt engem majd egy óráig föltartott mindenféle kérdésekkel, mikre tőlem választ kért. Azt hiszi ön, hogy én az ügyvédi tanácsokat csak úgy díjtalanul adom?

Népszámláló ügynök (egy éltes, de még mindig piperéző, hiúságos hölgyhöz): Férjes?

Hölgy: Oh igen.

Ügynök: S a férje állása?

Hölgy: *Tambourmajor* volna tulajdonképen az ő czíme, de csak mondjuk *egyszerűen majornak*.

— Hogy hívják az apátokat, gyerekek?

— Stiglicz volna a neve, de mi fülemilének hívjuk, mert mindig „*ver.*“

— Milyen vallásu?

— Tót ember vagyok.

— Nem értett meg; azt kérdeztem, hogy milyen vallásu?

— Hat mondom: tót!

— Ejh! melyik templomba jár imádkozni:

— Sag a mienkba.

— Mi a foglalkozása?

— Foglalkozás után járok.

Ügynök: Mi a gyermek anyanyelve?

— Néma, kérem alászan.

Ügynök (Megszokásból tovább kérdez)? Beszél más hazai nyelvet?

Ügynök: Milyen nyelveken beszél?

Borbély-legény és tánczmester: Beszélék magyar-, német-, tót-, virág-, zsebkendő-, nap- és esernyő-, legyező-, nyakkendő-, függöny-, fátyol- és bélyegnyelven.

— Kik vannak kérem az ön családjában?

— Csak ketten vagyunk kérem: én és a napamasszony és feleségem.

— Hiszen az három!

— Már hogy volna három?

— Hát ön, a napaasszonya és a felesége?

— Czcz! Kérem nem úgy! A napamasszony meg a feleségem az egy személy.

— Nem értem!

— Hát a boldogult feleségem után elvettem a napamasszonyomat, nehogy esetleg két anyósom legyen a régivel meg az újjal.

Ügynök (csinos özvegyhez): Milyen a családi állapota?

Özvegy (szemlesütve és pirulva): Reményteljes.

(A börtönben.) — Mi az ön állása?

— Hiszen *ülök*.

Lilli számláló lapja.

Mi a vezeték és kereszt neve? — Vezeték nevem nincs, csak Lillinek hívnak, ez se a kereszt nevem, de így ajánlatosabbnak.

Mikor született? — „Hajnalban, hajnal előtt.“

Hol született? — „Rózsabokorban jöttem a világra!“

Hová való? — „A hol az a három csillag ragyog!“

Mi a vallása? — A szerelem.

Mi az anyanyelve? — Amit a pénz beszél.

Mi a családi állapota? — Ebben a pillanatban magam sem tudom. Azt hiszem törvényesen elvált özvegy férjes hajadon.

Mi a főfoglalkozása? — A mi a válásom.

Mi a mellékfoglalkozása? — A kacsintás.

Önálló? — Hova gondol uram?

Szolgálati viszonyban van? — Abban a
,szolgálati' nélkül.

Tud-e írni?

Tud-e olvasni? Szerelmeslevelet.

Beteg-e? — Ha megcsalnak a kedveseim.

Ali-Dinger.

(Paródia.)

Motto: „Ki áll amott a szirttetőn?”
Czuczor G.

*Ki áll amott fön, a Tettyén,
Váromladék falánál,
S körültekint Pécs tellegén
Az esti fényugárnál?
Al-Dinger ő, a bösz vitéz,
Míg városát nem űzi vész,
Kozárba szállt nyugonni.*

*De im' Buczkó jö csakhamar
„Törnek reád, uram, félj —
Ujságíróknak nyelve mar,
Előük, mint lehet, térj.”
»Hogy törnek rám, hihetni bár,
De vigye őket a tatá,!»
Mond és marad nyugodtan.*

*„Uram, hős Dinger, véreDET
Szomjuzza egy gonosz ezikk;
S hogy oltsa fényes hirneved:
A publikum közé vitt.”
„Rám ezélza már nem egy halál,
S ha „ök“*) elhagynak, eltalál.”
Mond és marad nyugodtan.*

*S a mint fennáll, a mint lenéz
Nyugalmasan szivében,
Ismét fut egy Buczkó-vitéz
Korsót vivén kezében,
S kiált: „Jaj! városunk oda,
Nyakunkon a Baczil' hada,
Siet megölni mindent.”*

*„Baczil' jö? hah! nem türhetem —
Mond és tűnik nyugalma. —
Bársony befödte székemen
Nem dül Baczil' hatalma! . . .
S kinjában most mindent ígér:
Csatornát is, mely égig ér,
S mig nem lesz, — nincs nyugalma.*

Mukim-bég.

*) A választó polgárok.

Románcz.

*Szerelmesek lőnek hideg januárba:
A lány a legénybe, a legény a lányba;
S alig hogy lezajlott egy rövidke hónap,
Február elején már is csókolóztak.*

*S hogy márczius napja feltetszett az égen,
A pletyka-szomszédok suttogtak már régen,
S mivel hogy eljutott a pap fülébe,
Jegyet is váltottak ápril közepére.*

*Virágos májusban mint gerlepár éltek
Szerelennek, csábnak, forró ölelésnek,
S circiter a végén június havának
Örök esküvésre oltár elé álltak.*

*A hogy az esztendő fordult júliusra,
Vizes Velenczébe indultak nászutra
Meg is tértek onnan, de kiábrándultan,
Czivódva, pörölve, forró augusztusban.*

*Az évből többek közt szeptember volt hátra,
A férj a hozományt e hónapra várta,
S mert keveset kapott, október végére
Válópör lett a nagy szerelennek vége.*

*Novembernek épen utolsó hetében
Ügyvéd segélyével el is váltak szépen,
S mindjárt az elején december havának
Udvarolt a legény másik pénzés lánynak.*

*Ujra január van . . . Garçonok, legények,
Az elvált menyecske nevében felkérlek,
Szeressetek bele forrón, mindhalálig,
Mert vizes Velenczét újra látni vágyik . . .*

Indigó pinty.

Gugyi Pétör — Kobak Pál.

Kobak: Mért ollan szomorú'k kend, komám?

Gugyi: Mer affeleségem nöm akar velem maranynyi.

Kobak: Há nem tróbáta mög komám a'sz szándékátú eltereeni?

Gugyi: Má mindönt mögtróbátam. Mögszittam, koplatattam, mögvertem, má a mestörgerendára is főhúztam, még söm használ sömmit, nöm akar maranynyi.

Lelkiismeretes.

— Micsoda, maga koldu! Hiszen maga még csak nem is idevaló koldus? Hova való maga?

— Könnyögöm ássan, bizony messze, szint két órányira innen van a falum; ekszra fél napi munkát szajtottam el, csupán csakhogy az úrhoz jöhessenek valami kis alamizsnáért.

A bátor katona.

Kapitány: Ha a háboruban arra kerül a sor, hogy a kapitány fölhívja a legénységet, hogy: „Bátor vitézek előre!” — nos akkor mit tesz minden derék katona?

Ujencz: Akkor a lehető leggyorsabban helyet csinál, hogy a bátor vitézek előre törhessenek.

Altiszti iskolában.

Káplár: No gyerekek, most már elmondtam előttek mindenféle sarzsit, a freitertől kezdve egész az ezredesig, s azt hiszem ismerni is fogjátok ezután mindegyik tisztnek a rangját. Hát pl. mondó meg nekem te infanterist Varga, hogy milyen nagy úr az az ezredes?

Inf. Varga (habozva): Az ezredes... az... az ezredes...

Káplár: Az hát, vagy is jobban mondva magyarul az obestör.

Inf. Varga: Az ezredes... az obestör az... az olyan nagy emböz, hogy még a káplár úr is szalutál neki.

Káplár: Helyös! S most már tovább megyek s csak annyit mondok, hogy az ezredes után következő többi tiszteket még könnyebben meg lehet ismerni, mert mindegyiknek a nadrágján széles vörös stráfli van s többnyire mind tábornokok.

Káplár: Sok okos dolgot tanultatok már itt s mert azt is megmagyarázom, hogy mi az Rehnungsofficir meg a hadbíró! Az a Rehnungsofficir nem más, mint számadó tiszt, annak az a dolga, hogy Rehnungsofficir. Hasonlít a bakatiszthez, hanem azért még se az, de azért szalutálni mégis muszáj neki. A hadbíró meg nem más, mint agyitor.*)

Kapitány a regrutákhoz. Fiaim most már tudjátok azt is, hogy ha szabadságot kaptok, hát első dolgotok odahaza az, hogy jelentkeztok az ottani katonaságnál, vagy esendőrségnél s ha ilyen nincs akkor a jegyzőnél. Hát mond csak meg nekem te Csizmadia, mit csinálnál te először odahaza, ha én neked szabadságot adnék?

Inf. Csizmadia (nagy búsan a fejét vakarva): Hej! kapitány uram, rá se merek én arra gondolni!

Kapitány: No de mégis, ha pl. én neked most szabadságot adnék, mit csinálnál először odahaza?

Inf. Csizmadia: Aszondanám az anyjuknak, mikor belépnék, hogy hun van hát az a sunka?

Ez is vigasztalás.

Káplár (a legénységhez): Ne féljétek gyerekek a háborútól, épen olyan az csak, mint egy nagy gyakorlat Pilis-Csabánál, csupán az a különbség benne, hogy ott nem vaktöltéssel lödözünk.

*) Auditor.

Üzleti fogás.

Goldglanz: Mondjál sok te Karfunkel, mit sináltál te, hogy te már megkaptál az engedéli az építéstül és én még nem, pedig mind a ketten egyforma időben nyojtottunk be a kérvény? Te talám *kentél*?

Karfunkel: Sz—sz—sz! Persze hod *kentem*.

Goldglanz: És menjibe kerülte neked az a kenés?

Karfunkel: Sz—sz—sz! Sopán csak tizenüt kroj-czerbe.

Goldglanz: Wi haiszt, tizenüt kroj-czerba?

Karfunkel Sz—sz—sz! Az embürnek kületi érteni az üvé dalagt és fein sinálni mindent. Fagtam, vettem üm tizenüt kroj-czer moschusparfömt, avval *be-kentem* a kérvényt. Gatt! sak hogy szoboduljanak atól a gewaltig moschusszagtul, mindenik hivatalban leg-elüszür is a Karfonkel úr kérvényt fagták elü.

A nóta vége.

*Csinos hadnagy jár a házhoz,
Biztos itt a komoly szándék;
Küld csokrokat szépét, sokszor
Ez a legkedvesb ajándék.*

*Majd meg nem jó. A hölgy várja,
Hogy mikor jó udvarlója?
Várja, várja — de hiába:
Eljött helyette — a gólya.*

Kerülő uton.

Apa (az önkéntes fiához): No fiam, hogy tetszik, hogy érzed magad a katona életben?

Fia: Hej! apám én erre csak olyan arcot tudnék mutatni, mint maga arra, ha én most 50 frtot kérnék!

Pegazus rugamok.

Emléklapok és gyöngysorok.

— Második kiadás. —

Éljenek kik megszerettek.

Kis Pál, Kis Péter rendőrhazafiak
Filéireiket feláldoztak s verset vásároltak.
Ez a szép példa és nemes tett rájok való nézve,
A derék két rendőr él vendégszeretben.

*

Finomított megrovási kalandok.

Stehr József kávéháza előtt
Több zsidónak és zsidónőnek tökfejeik benőtt,
Ott voltak egy rakáson és sértegettek,
Hogy a hasgöres álljon de hamar belétek.

De csak azokba, kik gúnyt üztek belőlem,
A bugrisokat megrovásba veszem.
A felvigyázó úr s gyönyörű neje kivételével,
A kik pedig megsértettek az ördög vigye el.

Makún Mihály és Szegedi János a bugrisokkal,
Mindenkor a jó hazafiak szemben állnak azokkal.
Bagi Károly, bugris Tábi Imre, Szúndi Péter.
Hogy esapjon orba benneteket a méter.

Bugrisok, különösen Tábi Imre pénzesalónak,
Annak mondott mert nem volt esze az ostoba parasztnak,
Megrovást térszüke miatt kaptatok, többen kimarad-
A gúzs húzza össze hetvenhétszer a nyakatok. tatok

Irtam mérgemben július 24-én 1884-ben délután 5 óra
27 perczkor.

Hazafi Veray János,
a nép vándorapostola.

Megfelelt.

Hölgy: Mondja csak orvos ur, melyik fogak jönnek legutoljára.

Orvos: A hamisak.

Nem lehet válogatni.

Rendőr (a sebesen hajtó kocsihoz): Hé! Megálljon! Majdnem elgázolta ezt a szegény öreg embert!
Kocsis: Ejh, válogathat is az ember ebben a sietésben, hogy öreg, vagy fiatal!

Pinczéri ortografia.

Tisztelt Jó Bárátom Zsikó.

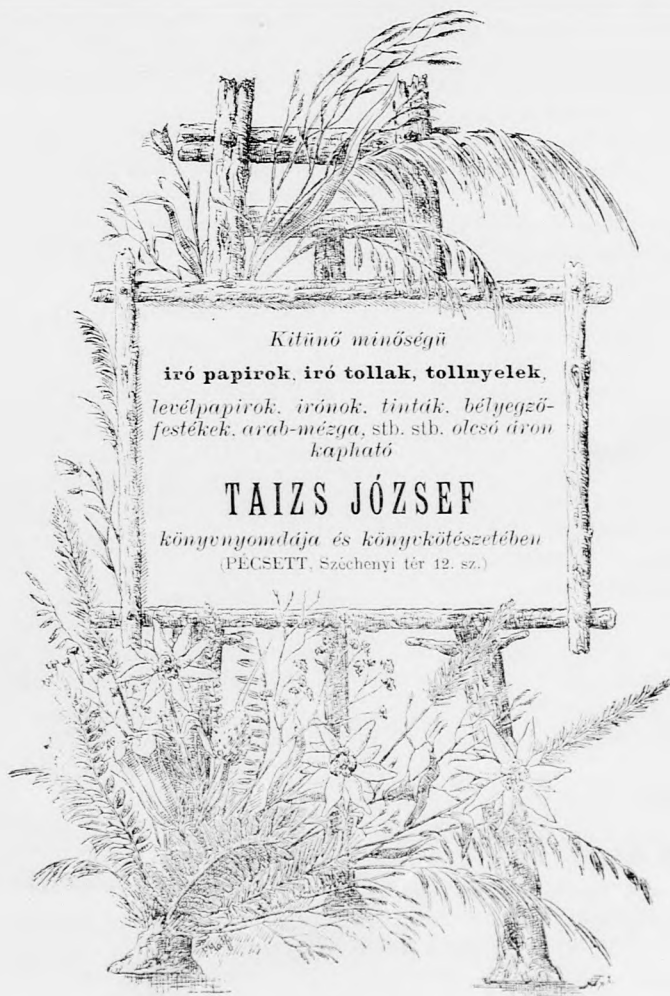
Öny nem Wodogy tebet Nádohó de tudom Az Liszka meg mind Otvan és ujság van Dáko Gyula Fő-pincz er meghald és A Zsika ki Bődö ná vold asz és máma eltemetnek eny mert Magyakiba vagyuk Isten vele jó Bárátom Zsiga.

Szerkesztői dudaszó.

Cognac. A legutóbbi küldemény bevált. Hasonlókat szívesen fogadjunk. Hanem egyre kérjük: a jövő alkalommal okvetlenül tudassa velünk valódi nevét is, melylyel — legyen nyugodt — mi nem fogunk visszaélni. A szerkesztőségnek tudnia kell a beküldő nevét; különben — sajna — egyetlen küldeményét sem fogadjuk el. — **Pönöge.** A rigmusok jók. Egyikök jön már; a többi szintén a mai számban. A névvel kívánsága szerint bánunk el.

Elhárithatlan akadályok miatt mai számunk fél nappal később jelent meg.

Ékszerész, órás és látszerész

Allami érem

haladás és versenk.-ért.

Főüzlet Király- (fő) utca
a „Hattyu“ épületben.

SCHÖNWALD IMRE

Arany érem

szép és jó munkáért

Műhely Király- (fő) utca 38.
Mestrits féle házban.

PÉCSETT.

Sziveskedjék tudomásul venni, hogy most is, ép úgy mint az előző években, a közelgő ünnepekre gazdag választéku raktáramat jóval kibővittem. Különösen az idén sikerült ajándékokra alkalmas, finom és igen izléses

ujdonságtárgyakat

beszerezni, melyeket eredeti szabott gyári áron adok el. — Egyszersmind bátor vagyok szives figyelmét a most berendezett nagy választéku, legszebb és legolcsóbb

china- és alpacca-ezüsttárgyakra

felhívni, melyek üzletemben külön csoportosítva vannak.

Áruim valódisága, tiszta, stilszerű kivitele és olcsón szabott árak számítása következtében az első

fővárosi és külföldi céggel a versenyt kiállják.

Végül kérem a n. é. közönséget mindezekről meggyőződést szerezni és áruimat megtekintésre méltatni, — ha nem is vételi szándékból; én személyesen mindennemű felvilágosítással szivesen szolgállok.

Üzletemet szives jóindulatába ajánlva, maradtam

kitünő tisztelettel

Schönwald Imre.

Boldog új esztendőt!

Hogy pedig ez a jókívánság beteljesedjék: ide jőjj hozzám! Itt megtalálod azt, amire neked — jó közönység — szükséged lesz a most meginduló esztendőben ahhoz, hogy boldog légy.

Kell **vízvezeték**? No tudod — nyájas olvasó — a vízzel mi nem szívesen bibelődünk; az vízenyőssé tenné a Jankót. De van **viccvezetékünk**, amely pompásan szuperál s a mi fő: nem olyan méregdrága, mint a Schwarze vagy a Zelleriné.

Kell **színház**? Hát uggan hol találhatnád azt föl inkább, mint nálunk, mikor én fölvonultatom az én derek komédiásaimat, akik az Inspéczie igazgató úr direktoriuma alatt oly pontosan játszák szerepeiket, mint a drótrángatás.

Kell **kövezet**? — Fejtem, töröm a követ. Kell **köztisztaság**? — Söpröm az Augias-istálót. Kell **rend**? — Buczkóm vigyáz reá, legközelebb már az új mundérban.

Nos hát mi kell még? Neked — jó publikum — ennél már nem több, **de nekem kell** —

☞ sok előfizető. ☞

Azért hát küldd be azt a nyarajjás másfél forintot erre a fertály esztendőre: úgy se tehetnéd jobb spórkaszába, mintha a Jankótól vicckötevényt veszesz előfizetési nyugtatevény alakjában.

A „Veréb Jankó“ közkedveltségü éleclap

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

egész évre	6 frt
félévre	3 frt
negyedévre	1 frt 50 kr.

Minden vasárnap gazdag mulattató tartalommal, a helyi és vidéki eseményeket satyrizáló pompás állandó alakok mondókáival fűszerezve jelenik meg a „Veréb Jankó“, mely — közelismerés szerint — a vidéki éleclapok között, úgy elmés tartalmánál, mint ügyes szerkesztésénél fogva, az elsők között foglal helyet.

